

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Ek/926/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120309927
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Holecová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6120309927.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: RAVEN a.s., so sídlom: Šoltésovej 420/2, 017 01 Považská Bystrica, IČO: 31595804, právne zast. ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA ŠTRBÁŇ, s. r. o., Dvory 1932, 020 01 Púchov, IČO: 36867454, proti povinnému: V. D., nar: XX.X.XXXX, trvalý pobyt: R. mieru XXX/XX, XXX XX W. I., o vymoženie 34923,74 EUR s príslušenstvom, o návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie, o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 12Ek/926/2020 zo dňa 24. júna 2020, takto

rozhodol:

Sťažnosť oprávneného zamietla.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 12Ek/926/2020 zo dňa 24. júna 2020 vydaným vyšším súdnym úradníkom súd návrh oprávneného na vykonanie exekúcie v časti vymoženía trov exekúcie oprávneného vo výške 42,00 Eur podľa § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku zamietol.

2. Vychádzal zo zistení, že oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie zo dňa 01.06.2020 domáhal voči povinnému vymoženía 34923,74 EUR s príslušenstvom na základe exekučného titulu - rozsudku Rozhodcovského súdu pri Slovenskej arbitrážnej komore, s.r.o. zo dňa 22.02.2015 sp. zn. VK 12/2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 20.03.2015 a vykonateľnosť dňa 23.03.2015. Oprávnený si v návrhu na vykonanie exekúcie v časti F) „Trovy exekúcie - oprávnený“ elektronického formulára uplatnil nárok na trovy exekúcie v celkovej výške 42,00 Eur (paušálne trovy exekúcie vo výške 35,00 Eur + 7,00 Eur DPH) vrátane DPH. Preskúmaním návrhu na vykonanie exekúcie súd zistil, že oprávnený si pri podaní opätovného návrhu na vykonanie exekúcie okrem iného uplatnil voči povinnému aj nárok na vymoženie trov starej exekúcie vo výške 42,00 Eur. Vo vzťahu k uplatnenej náhrade paušálnych trov starej exekúcie vo výške 42,00 Eur súd uviedol, že tieto trovy prináležia súdnemu exekútorovi, pričom zákon č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní v § 6 ods. 2 uvádza, že tieto trovy znáša oprávnený, ale zároveň neumožňuje oprávnenému domáhať sa ich náhrady od povinného. Z uvedeného je zrejmé, že oprávnený sa má možnosť opätovným návrhom na vykonanie exekúcie domáhať voči povinnému len vymoženía toho, čo mu bolo priznané exekučným titulom, na podklade ktorého sa má exekúcia vykonať a zaplateného súdneho poplatku. Oprávnený bez zodpovedajúceho exekučného titulu nemá nárok domáhať sa voči povinnému vymoženía náhrady paušálnych trov starej exekúcie vo výške 42,00 Eur. Súd pri rozhodovaní o návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie v tejto časti zistil rozpor návrhu na vykonanie exekúcie s Exekučným poriadkom, preto podľa § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného návrh v časti zamietol.

3. Proti tomuto uzneseniu podal oprávnený dňa 08. 07. 2020 sťažnosť, v ktorej sa domáhal zrušenia napadnutého uznesenia. Zhrnul, že na základe Upovedomenia o zastavení starej exekúcie zo dňa 05.05.2020 bol oprávnený upovedomený, že exekučné konanie vedené JUDr. Petrom Stanom, súdnym exekútor, Exekútorský úrad Trnava pod sp. zn. EX 1218/2015 (sp. zn. súdu 4Er/188/2015) bolo v zmysle

§ 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov zastavené. Exekučným titulom bol Rozhodcovský rozsudok vydaný Rozhodcovským súdom pri Slovenskej arbitrážnej komore s.r.o. zo dňa 20.02.2015 v konaní pod sp. zn. VK/2014. Zároveň bol oprávnený vyzvaný, aby v lehote 60 dní od ukončenia exekučného konania zaplatil trovy starej exekúcie vo výške 42,00 Eur, ktoré pozostávajú z paušálnych trov 35,00 Eur a dane z pridanej hodnoty z paušálnych trov vo výške 7,00 Eur, a to všetko na účet súdneho exekútora. Oprávnený trovy starej exekúcie v stanovenej lehote uhradil. Oprávnený na základe § 9 zákona č. 233/2019 Z. z. podal dňa 01.06.2020 opätovne návrh na vykonanie exekúcie, pričom pri uplatnení náhrady trov starej exekúcie oprávnený vychádzal z dôvodovej správy k § 6 zákona č. 233/2019 Z. z., v zmysle ktorej si náhradu paušálnych trov starej exekúcie vo výške 42,00 Eur uplatnil ako náklady spojené s uplatneným pohľadávky, pričom ako spôsobilý exekučný titul pripojil Upovedomenie o zastavení starej exekúcie zo dňa 05.05.2020. V zmysle dôvodovej správy k § 6 zákona č. 233/2019 Z. z. paušálne trovy znáša oprávnený a aj keď v tomto prípade paušálne trovy zaplatí oprávnený, z pohľadu „práva hmotného“ sa stanú príslušenstvom pohľadávky (ako náklady spojené s uplatnením pohľadávky). V prípade podania opätovného návrhu na vykonanie exekúcie preto môže oprávnený požadovať ich náhradu ako úhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky. Napriek tomu, že dôvodová správa sama o sebe nie je prameňom práva a nemá záväzný charakter, nemožno opomíňať jej explanačný význam a skutočnosť, že práve jej osobitná časť slúži na vysvetlenie podstaty a zmyslu jednotlivých ustanovení právneho predpisu, pričom pri nerešpektovaní jej znenia by tak stratila jej existencia význam.

4. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

5. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku, písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietla sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

6. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

7. Podľa § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

8. Podľa § 245 CSP, v sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.

9. V zmysle § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

10. Podľa § 10 ods. 1 zák. č. 233/2019 Z.z o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zák. č. 233/2019 Z.z.“), ak tento zákon neustanovuje inak, na postup podľa tohto zákona sa použije Exekučný poriadok, okrem ustanovenia § 53 ods. 3 písm. g).

11. Podľa § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku, súd návrh na vykonanie exekúcie zamietne, ak zistí rozpor návrhu alebo exekučného titulu s týmto zákonom.

12. Podľa § 53 ods. 4 veta prvá Exekučného poriadku, súd z dôvodov podľa odseku 3 návrh zamietne celkom alebo sčasti.

13. Súd (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku), po zistení, že sťažnosť bola podaná včas (§ 242 CSP), oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané (§ 240 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná (§ 239 ods. 1, ods. 2 CSP), po skonštatovaní, že sťažnosť má zákonom predpísané náležitosti (§ 127 CSP v spojení s § 243 CSP), dospel k záveru, že sťažnosť oprávneného nie je dôvodná.

14. Základom rozhodnutia sťažnostného súdu bola aplikácia ust. § 250 ods. 1 CSP, keďže sa stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí. Z obsahu súdneho spisu mal súd potvrdený skutkový stav tak, ako ho uviedol vyšší súdny úradník a z takto zisteného skutkového stavu vyvodil i správny právny záver. Odôvodnenie napadnutého uznesenia poskytuje dostatočný podklad pre uvedený právny záver, pričom poskytuje primeranú odpoveď aj na oprávneným uplatnené dôvody sťažnosti. Oprávnený v podanej sťažnosti nešpecifikoval, v čom považuje závery súdu v preskúvanom rozhodnutí za nesprávne. Súd preto nemal v tejto veci dôvod, pre ktorý by nemal súhlasiť s podstatou argumentácie použitej vyšším súdnym úradníkom. Práve pre správnosť dôvodov pre prijatie preskúvaného rozhodnutia uvedených v napadnutom uznesení by z titulu aplikácie ust. § 250 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 202 ods. 2 Exekučného poriadku nebolo potrebné odôvodňovať uznesenie sťažnostného súdu. Avšak vo väzbe k dôvodom sťažnosti oprávneného súd považuje za potrebné nad rámec ustanovenia § 202 ods. 2 Exekučného poriadku doplniť odôvodnenie tohto uznesenia o výklad smerujúci k zdôrazneniu správnosti jeho záverov.

15. Súd v preskúvanom rozhodnutí podľa § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku zamietol uplatnený nárok oprávneného na vymoženie iných trov exekúcie vo výške 42,00 Eur. Oprávnený v podanej sťažnosti s rozhodnutím súdu nesúhlasil poukazujúc predovšetkým na dôvodovú správu k zákonu č. 233/2019 Z.z., z ktorej má podľa jeho tvrdení vyplývať jeho nárok domáhať sa voči povinnému pri opätovnom podaní návrhu na vykonanie exekúcie podľa § 9 zák. č. 233/2019 Z.z. aj vymoženia paušálnych trov starej exekúcie v sume 42,- Eur podľa § 6 zák. č. 233/2019 Z.z., ktoré uhradil súdnemu exekútorovi.

16. Podľa § 6 ods. 1 zák. č. 233/2019 Z.z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zák. č. 233/2019 Z.z.“), trovy starej exekúcie exekútora pozostávajú z trov exekútora, ktoré si pred zastavením starej exekúcie z prijatého alebo vymoženého plnenia oprávnené ponechal, a paušálnych trov vo výške 35 eur; ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa výška paušálnych trov o daň z pridanej hodnoty, ktorú je exekútor povinný platiť podľa osobitného predpisu. Na úhradu iných trov starej exekúcie, ako trov uvedených v prvej vete, nemá exekútor nárok.

17. Podľa § 6 ods. 2 zák. č. 233/2019 Z.z., paušálne trovy znáša oprávnený. Exekútor vyzve oprávneného na zaplatenie paušálnych trov v upovedomení o zastavení starej exekúcie, ak exekútor paušálne trovy uplatňuje.

18. Podľa § 6 ods. 3 veta prvá zák. č. 233/2019 Z.z., upovedomenie o zastavení starej exekúcie s výzvou na úhradu paušálnych trov, na základe ktorej neboli paušálne trovy uhradené do 60 dní od ukončenia exekučného konania, je exekučným titulom.

19. Podľa § 9 ods. 1 zák. č. 233/2019 Z.z., oprávnený po zastavení starej exekúcie podľa tohto zákona podá opätovne návrh na vykonanie exekúcie, k návrhu na vykonanie exekúcie musí pripojiť exekučný titul, upovedomenie o zastavení starej exekúcie alebo uznesenie súdu, ktorým určil, že došlo k zastaveniu starej exekúcie podľa § 8 ods. 2, alebo ktorým súd zamietol námietky alebo ktorým sa námietky odmietli.

20. Podľa § 9 ods. 3 zák. č. 233/2019 Z.z., okrem náhrady súdneho poplatku za návrh podľa odseku 1 oprávnený nemá nárok na náhradu trov spojených s jeho podaním.

21. Súd na úvod považuje za potrebné poukázať na základnú zásadu uplatňovanú v exekučnom konaní, a to že súdny exekútor má nárok na náhradu trov exekúcie zásadne od povinného a to v okamihu nariadenia exekúcie, avšak s výnimkou situácií predpokladaných zákonom, kedy zákon ukladá súdu (resp. súdnemu exekútorovi pri zastavení starých exekúcií podľa § 6 zák. č. 233/2019 Z.z.) zaviazať na úhradu trov exekúcie súdneho exekútora namiesto povinného, oprávneného. Vždy sa však jedná o pohľadávku súdneho exekútora spočívajúcu v nákladoch exekúcie, ktorú má súdny exekútor podľa výsledku konania buď voči povinnému, alebo voči oprávnenému. Citované zákonné ustanovenie § 6 zák. č. 233/2019 Z.z. jasne ustanovuje, že trovy starej exekúcie exekútora pozostávajú aj z paušálnych trov vo výške 35,- Eur navýšených o DPH, ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty, pričom tieto trovy znáša oprávnený (§ 6 ods. 2 zák. č. 233/2019 Z.z.). V danom prípade zákonodarca rovnako

jasne ustanovil, že pri zastavení starej exekúcie je to práve oprávnený, kto je povinný znášať tieto paušálne trovy starej exekúcie súdneho exekútora. Upovedomenie o zastavení starej exekúcie sa stáva exekučným titulom, na základe ktorého je exekútor oprávnený domáhať sa vymoženía paušálnych trov starej exekúcie voči oprávnenému aj cestou jeho núteného výkonu, keďže zákonodarcu tomuto právnomu aktu súdneho exekútora priznal status exekučného titulu (§ 6 ods. 3 zák. č. 233/2019 Z.z.). Preto už zo svojej podstaty tohto nároku (nárok súdneho exekútora na trovy exekúcie) nie je možné prisvedčiť názoru, že sa jedná o príslušenstvo pohľadávky oprávneného v zmysle ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením. Pohľadávku súdneho exekútora na trovy starej exekúcie ani po jej uhradení oprávneným nie je možné na podklade tohto ustanovenia považovať za príslušenstvo opätovne vymáhanej pohľadávky oprávneného ako náklady spojené s jej uplatnením. Tento záver umocňuje aj skutočnosť, že náklady spojené s uplatnením alebo bránením práva v (súdnom) konaní sa v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka nestanú príslušenstvom pohľadávky skôr, než je o nich príslušným orgánom rozhodnuté. Ak strane (účastníkovi) konania príslušný orgán nárok na náhradu trov konania v určenej výške neprizná, nie je možné tieto trovy následne vymáhať ani v exekučnom konaní pre absenciu exekučného titulu ako materiálneho predpokladu vedenia exekúcie. Pokiaľ ide o sumu 42,00 Eur, ktorá predstavuje oprávneným uhradené trovy starej exekúcie ukončenej ex lege za splnenia podmienok uvedených v zákone č. 233/2019 Z.z., na túto oprávnený nedisponuje žiadnym exekučným titulom proti povinnému. Ako vyplýva z § 6 ods. 3 zákona č. 233/2019 Z.z., upovedomenie o zastavení starej exekúcie s výzvou na úhradu paušálnych trov je exekučným titulom. No uvedený exekučný titul zakladá výlučne oprávnenie súdneho exekútora vymáhať paušálne trovy od oprávneného, ktorý tu vystupuje ako subjekt povinnosti. Oprávnený tak nedisponuje žiadnym exekučným titulom, ktorý by ho oprávňoval domáhať sa voči povinnému vymoženía paušálnych trov starej exekúcie v sume 42,- Eur s DPH. Úhradou paušálnych trov oprávneným súdnemu exekútorovi totiž ani podľa názoru sťažnostného súdu nedochádza k prechodu práva z exekučného titulu zo súdneho exekútora na oprávneného a ani nedochádza k prechodu uloženej povinnosti z exekučného titulu z oprávneného na povinného. Príslušenstvom vymáhanej pohľadávky oprávneného potom nemôžu byť paušálne trovy starej exekúcie prináležiace súdnemu exekútorovi, a to ani po ich uhradení súdnemu exekútorovi zo strany oprávneného. Súd zároveň konštatuje, že zákon č. 233/2019 Z.z. tieto paušálne trovy súdneho exekútora osobitným ustanovením nezaradil po ich uhradení medzi príslušenstvo pohľadávky oprávneného a tak v tejto právnej úprave absentuje ustanovenie, ktoré by umožňovalo oprávnenému v prípade podania opätovného návrhu na vykonanie exekúcie domáhať sa ich vymoženía. Súd ďalej dodáva, že z ustanovenia § 9 ods. 3 zákona č. 233/2019 Z.z. vyplýva, že okrem náhrady súdneho poplatku za návrh oprávnený nemá nárok na náhradu iných trov spojených s jeho podaním. Oprávnený tak nedisponuje exekučným titulom na vymáhanie sumy 42,00 Eur od povinného a uvedené náklady oprávneného nie je možné podľa § 9 ods. 3 zákona č. 233/2019 Z.z. uplatňovať ani ako náhradu trov spojených s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

22. Neušlo pozornosti súdu, že oprávnený v podanej sťažnosti odkazuje najmä na dôvodovú správu, konkrétnym ustanovením zákona č. 233/2019 Z.z. však svoje tvrdenia nepodporil. Rovnako v okolnostiach daného prípadu bližšie nepodrobil výkladu ani ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, upravujúceho príslušenstvo pohľadávky. Podľa súdu tak oprávnený vyvodzuje svoje právo domáhať sa voči povinnému vymoženía paušálnych trov starej exekúcie v sume 42,- Eur s DPH len na podklade dôvodovej správy k zák. č. 233/2019 Z.z., avšak bez opory v ustanoveniach samotného zák. č. 233/2019 Z.z. Pokiaľ potom aj dôvodová správa uvádza, že síce tieto paušálne trovy zaplatí oprávnený, z pohľadu „práva hmotného“ sa stanú príslušenstvom pohľadávky (ako náklady spojené s uplatnením pohľadávky) a v prípade podania opätovného návrhu na vykonanie exekúcie môže oprávnený požadovať ich náhradu, súd pripomína, že dôvodová správa sama o sebe nie je právnou normou, jej primárnym účelom je objasniť úmysel zákonodarcu pri prijímaní novej právnej úpravy. Preto aj keď dôvodová správa počítá s vymáhaním paušálnych trov exekúcie pri opätovnom podaní návrhu na vykonanie exekúcie v prospech oprávneného, nie je možné súčasne odhliadnuť od spôsobu, akým sa návrh zákona odrazil v celkovej právnej úprave ukončenia starých exekúcií a opätovného podávania návrhov na vykonanie exekúcie zo strany oprávnených subjektov, keďže na existenciu legitímnych očakávaní adresátov právnych noriem je nutné nahliadať nie len izolovane na podklade dôvodovej správy k návrhu zákona, ale práve z hľadiska, ako sa návrh právnej úpravy celkovo odrazil v texte zákona, ktorý sa môže od pôvodného zámeru či predstáv jeho navrhovateľa líšiť. Aj návrh zákona č. 233/2019 Z.z. bol dotknutý viacerými podstatnými zmenami pri prerokovaní v Národnej rade Slovenskej republiky, pričom z obsahu celej dôvodovej správy k tomuto návrhu zákona je zrejmé, že nezodpovedá prijatému normatívnemu textu

zákona. Nezrovnalosti medzi schváleným (a už účinným) znením zákona č. 233/2019 Z.z. a dôvodovou správou nie sú výnimočné a vyskytujú sa na viacerých miestach. Sťažnostný súd preto upriamuje pozornosť na skutočnosť, že oprávnený odvodzuje svoj nárok domáhať sa voči povinnému v novej exekúcii vymoženía aj sumy uhradených paušálnych trov exekútora v starej exekúcii bez opory v prijatom texte zákona. Pokiaľ sa úmysel zákonodarcu v tomto smere neprejavil v účinnej právnej úprave a nemá tak žiadnu oporu v zákone, nie je možné ho dotvoriť súdnym výkladom tak extenzívnym, že sa celkom odkloní od zákonného textu. Úlohou súdu je uplatňovať, nie však pretvárať dielo zákonodarcu. Pokiaľ by súd neaplikoval účinné znenie zákonných noriem, dopúšťal by sa svojvôle, pretože mu na podklade dôvodovej správy neprináleží právo ignorovať znenie aplikovaného právneho predpisu. Súd tak bol v tomto prípade povinný uplatniť zák. č. 233/2019 Z.z. ako právny predpis upravujúci zastavenie starých exekúcií ako *lex specialis posterior*, ktorým bol pri posudzovaní opätovného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie podľa § 9 ods. 1 zák. č. 233/2019 Z.z v zmysle čl. 144 ods. 1 Ústavy SR viazaný.

23. Sťažnostný súd na podklade vyššie uvedeného výkladu a zistených skutočností dospel k záveru, že pokiaľ súd v napadnutom uznesení návrh oprávneného na vykonanie exekúcie v časti uplatneného nároku na vymoženie paušálnych trov „starej“ exekúcie v sume 42,- EUR zamietol na základe ustanovenia § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku v spojení s § 53 ods. 4 Exekučného poriadku, takéto rozhodnutie je vecne správne. Z uvedených dôvodov súd nemohol konať inak, než postupom bez nariadenia pojednávania (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku) sťažnosť oprávneného podľa § 250 ods. 1 CSP v spojení s § 200 Exekučného poriadku ako nedôvodnú zamietnuť.

24. Keďže do vydania poverenia na vykonanie exekúcie je účastníkom konania len oprávnený (§ 35 ods. 1 Exekučného poriadku), v danom prípade nebolo medzi kým rozhodnúť o nároku na náhradu trov tohto konania. Z týchto dôvodov súd výrok o trovách sťažnostného konania považoval za nadbytočný (k tomu porovnaj napr. uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 28. 02. 2017, sp. zn. 17Co/38/2017).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné (§ 202 ods. 3 Exekučného poriadku, § 355 ods. 2 CSP).

Proti tomuto uzneseniu dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).